

universiteternes mulighed for langsigtet planlægning derved bliver meget begrænset.

Ved tærsklen til det, der af regeringen har været annonceret som en historisk reform af hele universitetsvæsenet, efterlyser spørgeren, hvilken indsats regeringen for sin del vil bidrage med på det økonomiske plan.

Svar (6/9 02)

Videnskabsministeren (Helge Sander):

På rådsmødet i Barcelona den 15. og 16. marts 2002 tiltrådte Rådet og dermed også den danske regering følgende hensigtserklæring:

»Med henblik på at lukke gabet mellem EU og dets konkurrenter, skal der ske en signifikant øget indsats i EU's samlede Forsknings, udviklings og innovationsarbejde, med en særlig vægt på front teknologier.

Det europæiske råd vedtager derfor, at den samlede investering i Forskning og Udvikling samt innovation i Unionen skal øges med et mål om at nærme sig 3 procent af BNP i 2010. To tredjedele af disse nye investeringer skal komme fra erhvervslivet«.

Regeringens forslag til finanslov 2003

Med fremlæggelsen af finansloven har regeringen for det første haft som intention at stabilisere investeringerne i forskning og udvikling i perioden 2003-2005 på niveauet fra 2002. Det betyder, at der på FFL-2003 er afsat 3 ¼ mia. kroner i reserver til udmøntning til forskning og udvikling i årene 2003-2005. Reserverne er afsat med henblik på at imødekomme den »uheldige« økonomi i forskningssystemet som regeringen overtog fra den tidligere SR-regering.

For det andet har regeringen samtidig med tilførslen af de 3 ¼ mia. kroner intention om at sikre en fornyelse af forsknings- og innovationssystemet gennem ægte, målrettede reformer, så vi sikrer, at der sker en reel kobling mellem dem der laver forskningen, de der formidler resultaterne, og så virksomhederne, der skal tjene penge på nye videntunge produkter.

Fornyelsen vil komme gennem de reformer, regeringen vil få sat på skinner i denne folketingssamling

- en revision af universitetsloven,
- en revision af forskningsrådssystemet
- en revision af lov om sektorforskning

Vi regner med reformerne kan virke fra 2004, så vi både opnår mere forskning og udvikling

for de eksisterende penge, samtidigt med at strukturerne er parate til, at der kan investeres mere i forskning i både det offentlige men ikke mindst også i erhvervslivet frem mod 2010.

En grundlæggende forudsætning for at nå Barcelona-erklæringens mål er, at den ekstraordinære store vækst der skal ske inden for forskning og innovation kræver den fornødne arbejdskraft – og det tager tid at uddanne den!

Hvis vi bare kastede endnu flere midler ind i systemet nu, er vi overbevist om, at vi ikke ville få det som regeringen grundlæggende efterspørger – høj international kvalitet og hurtig overførsel af viden til erhvervslivet og det øvrige samfund.

Derfor »overinvesterer« vi ikke nu i første omgang – fordi vi først vil skabe de rette strukturer der kan håndtere en markant øget forsknings og udviklingsindsats.

Vi skal altså regne med, at det tager op til 5 år at få uddannet mange ekstra forskere til både den offentlige forskning og ikke mindst til erhvervslivet, der kan bidrage til ægte merværdi for samfundet.

Hvad genopretter regeringen så nu?

Regeringen lægger derfor op til, at investere 3 ¼ mia. kroner i forskning og udvikling. Vi vil dermed genoprette den store skænt, som den gamle regering efterlod til VK-regeringen. Hvis vi blot lod stå til, ville vi i de kommende år stå overfor et kraftigt fald med en deraf følgende dårlig økonomi for forskning og innovation, som ville gøre det helt umuligt at nå de langsigtede mål.

Sidste år var der slet ikke penge til at ændre på tingene, da vi ved sidste finanslov skulle genoprette vilkårene for børnefamilier, ældre og syge. Men ved markant flere penge til forskning og udvikling på FL 2003 frem til 2005 sikrer vi volumen i det nuværende system, og vi sikrer rum for begyndende fornyelse indenfor de eksisterende rammer.

I Barcelona-erklæringen står, at vi i 2010 i EU bør investere 3 % af BNP på forskning og udvikling, fordelt med 1 % hos det offentlige, og 2 % hos erhvervslivet. Selvom absolutte procentsatser ikke altid er hensigtsmæssige så langt ude i fremtiden bør dette efter regeringens synspunkt fortsat være en sigtelinie for den videre indsats i Danmark.

Den kæmpeindsats det vil være bare at nærme sig sigtelinien fra Barcelona, forudsætter, at vi fra det offentliges side har fået effektive syste-